

**Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul
Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului**

(2013/C 366/04)

I. INTRODUCERE

1. Prezenta comunicare prezintă o procedură simplificată prin care Comisia intenționează să analizeze anumite concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului (¹) („Regulamentul privind concentrările economice”), în măsura în care acestea nu ridică probleme de concurență. Prezenta comunicare înlocuiește Comunicarea privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului, publicată în anul 2005 (²). Experiența dobândită de Comisie în ceea ce privește aplicarea Regulamentului privind concentrările economice, inclusiv a Regulamentului (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului (³), care a precedat actualul regulament privind concentrările economice, a arătat că anumite categorii de concentrări notificate sunt autorizate în mod normal fără să ridice îndoieli semnificative, cu condiția să nu fi existat circumstanțe speciale.
 - (i) cifra de afaceri a societății în comun și/sau cifra de afaceri a activităților cedate (⁶) este mai mică de 100 de milioane EUR pe teritoriul SEE în momentul notificării (⁷), și
 - (ii) valoarea totală a activelor transferate societății în comun este mai mică de 100 de milioane EUR pe teritoriul SEE în momentul notificării (⁸);
2. Scopul prezentei comunicări este de a stabili condițiile în care Comisia adoptă, în general, o decizie prin care declară o concentrare compatibilă cu piața internă potrivit procedurii simplificate de analiză și de a oferi orientări în ceea ce privește procedura în sine. În cazul în care sunt întrunite condițiile necesare prevăzute la punctul 5 sau 6 din prezenta comunicare și cu condiția să nu existe circumstanțe speciale, Comisia adoptă o decizie de autorizare ca urmare a procedurii simplificate de analiză în termen de 25 de zile lucrătoare de la data notificării, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice (⁴).
3. Cu toate acestea, Comisia poate să inițieze o investigație și/sau să adopte o decizie potrivit procedurii complete de analiză în temeiul Regulamentului privind concentrările economice pentru orice concentrare propusă, în special în cazul în care garanțiile sau excluderile prevăzute la punctele 8-19 din prezenta comunicare sunt aplicabile.
 - (b) două sau mai multe întreprinderi fuzionează ori una sau mai multe întreprinderi preiau controlul exclusiv sau în comun al unei alte întreprinderi, cu condiția ca niciuna dintre părțile la concentrare să nu desfășoare activități comerciale pe aceeași piață a produsului și pe aceeași piață geografică (⁹) sau pe o piață a produsului aflată în amonte ori în aval față de o piață a produsului pe care desfășoară activități orice altă parte la concentrare (¹⁰);
 - (c) două sau mai multe întreprinderi fuzionează ori una sau mai multe întreprinderi preiau controlul exclusiv sau în comun al unei alte întreprinderi și sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:
 - (i) cota de piață combinată a tuturor părților la concentrare care desfășoară activități comerciale pe aceeași piață a produsului și pe aceeași piață geografică (¹¹) (relații pe orizontală) este mai mică de 20 % (¹²);
 - (ii) cotele de piață individuale sau combinate ale tuturor părților la concentrare care desfășoară activități comerciale pe o piață a produsului care se găsește în amonte sau în aval față de o piață a produsului pe care își desfășoară activitatea orice altă parte la concentrare (relații pe verticală) (¹³) sunt mai mici de 30 % (¹⁴);
 - (d) o parte urmează să preia controlul exclusiv al unei întreprinderi asupra căreia deține deja controlul în comun.
4. Urmând procedura descrisă în secțiunile următoare, Comisia dorește să confere mai multă precizie și eficacitate controlului exercitat de Uniune în materie de concentrări.

**II. CATEGORII DE CONCENTRĂRI ECONOMICE CARE
POT FACE OBIECTUL PROCEDURII SIMPLIFICATE**

Concentrări eligibile

5. Comisia va aplica, în principiu, procedura simplificată pentru fiecare din următoarele categorii de concentrări (⁵):
 - (a) două sau mai multe întreprinderi preiau controlul în comun al unei societăți în comun, cu condiția ca societatea în comun să nu desfășoare sau să nu precunizeze să desfășoare activități pe teritoriul Spațiului Economic European (SEE) sau ca activitățile respective să fie neglijabile; astfel de cazuri apar atunci când:
 - (i) cota de piață combinată a tuturor părților la concentrare care se află într-o relație pe orizontală este mai mică de 50 %;
 - (ii) majorarea („delta”) indicelui Herfindahl-Hirschman („IHH”) care rezultă în urma concentrării este sub 150 (¹⁵) (¹⁶).
6. Comisia poate, de asemenea, să aplice procedura simplificată atunci când două sau mai multe întreprinderi fuzionează sau atunci când una sau mai multe întreprinderi preiau controlul exclusiv sau în comun al unei alte întreprinderi și sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:
 - (i) cota de piață combinată a tuturor părților la concentrare care se află într-o relație pe orizontală este mai mică de 50 %;
 - (ii) majorarea („delta”) indicelui Herfindahl-Hirschman („IHH”) care rezultă în urma concentrării este sub 150 (¹⁵) (¹⁶).

7. Pentru aplicarea punctului 5 literele (b) și (c) și a punctului 6 în cazul unei preluări a controlului în comun în afara domeniului de activitate al societății în comun, relațiile care există numai între întreprinderile care preiau controlul în comun nu sunt considerate relații pe orizontală sau pe verticală în scopul prezentei comunicări. Aceste relații pot totuși să genereze o coordonare, în sensul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul privind concentrările economice; situațiile respective sunt analizate la punctul 15 din prezenta comunicare.
- Garanții și excluderi*
8. Pentru a evalua dacă o concentrare se încadrează în una dintre categoriile menționate la punctele 5 și 6, Comisia se va asigura că toate circumstanțele relevante sunt stabilite cu suficientă claritate. Dat fiind că definițiile piețelor pot fi un element-cheie în cadrul acestei evaluări, părțile ar trebui să furnizeze informații cu privire la toate definițiile alternative plauzibile ale piețelor, în general în cursul etapei prealabile notificării (a se vedea punctul 22). Părților care fac notificarea le revine responsabilitatea de a descrie toate piețele alternative relevante ale produsului și toate piețele geografice alternative relevante asupra cărora concentrarea notificată ar putea avea un impact și de a furniza date și informații referitoare la definirea piețelor respective⁽¹⁷⁾. Comisia își rezervă dreptul de a adopta decizia finală privind definiția pieței, pe baza unei analize a faptelor din cazul respectiv. Atunci când este dificil să se definească piețele relevante sau să se stabilească cotele de piață ale părților, Comisia nu va aplica procedura simplificată. În plus, în măsura în care concentrările ridică probleme juridice noi de interes general, în mod normal Comisia nu adoptă o decizie ca urmare a procedurii simplificate de analiză revenind la procedura completă în prima fază de analiză a unei concentrări.
9. Deși, în mod normal, se poate presupune că acele concentrări care se încadrează în categoriile menționate anterior nu vor ridica îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea lor cu piața internă, pot exista totuși anumite situații care vor necesita, în mod excepțional, o investigație mai atentă și/sau o decizie adoptată potrivit procedurii complete de analiză. În astfel de cazuri, Comisia poate reveni la o procedură completă în prima fază de analiză a unei concentrări.
10. Următoarele sunt exemple furnizate cu titlu indicativ care ilustrează tipurile de cazuri care pot fi excluse din sfera de aplicare a procedurii simplificate.
11. Este mai puțin probabil ca Comisia să accepte o concentrare propusă potrivit procedurii simplificate în cazul în care este prezentă oricare dintre circumstanțele speciale menționate în Orientările Comisiei privind evaluarea concentrărilor orizontale⁽¹⁸⁾. Printre acestea se numără situațiile în care piața este deja concentrată, în care concentrarea propusă ar elimina o forță concurențială importantă sau ar reuni doi inovatori importanți ori implică o întreprindere care deține produse în curs de dezvoltare promițătoare sau în cazul în care există indicii că operațiunea de concentrare propusă ar permite părților care fuzionează să împiedice extinderea concurențelor lor.
12. Același lucru se poate întâmpla, de asemenea, atunci când nu este posibil să se determine cu exactitate cotele de piață ale părților. Asemenea situații se ivesc adesea atunci când părțile își desfășoară activitatea pe piețe noi sau puțin dezvoltate.
13. Unele tipuri de concentrări pot să crească puterea de piață a părților prin combinarea resurselor tehnologice, financiare sau de alt tip, chiar dacă părțile la concentrare nu își desfășoară activitatea pe aceeași piață. Concentrările în care cel puțin două dintre părțile la concentrare sunt prezente pe piețe învecinate strâns legate⁽¹⁹⁾ pot fi, de asemenea, nepotrivite pentru procedura simplificată, în special atunci când una sau mai multe dintre părțile la concentrare dețin în mod individual o cotă de piață de cel puțin 30 % pe orice piață a produsului pe care nu există relații pe orizontală sau pe verticală între părți, dar care este o piață învecinată cu o altă piață pe care își desfășoară activitatea o altă parte⁽²⁰⁾.
14. Comisia poate considera oportun să efectueze, în cadrul procedurii normale de analiză a unei concentrări, o evaluare completă a anumitor societăți în comun care, în momentul notificării, au în SEE o cifră de afaceri sub pragul prevăzut la punctul 5 litera (a), dar care, în următorii trei ani, ar putea depăși în mod semnificativ pragul respectiv în SEE. În cazurile prevăzute la punctul 5 litera (a), o procedură normală poate, de asemenea, să fie considerată adecvată dacă există relații pe orizontală sau pe verticală între părțile la concentrare, pe baza cărora nu se poate exclude faptul că operațiunea de concentrare va ridica îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea sa cu piața internă sau cu privire la prezența vreuneia dintre circumstanțele speciale menționate la punctul 11.
15. În plus, Comisia poate să revină la o procedură normală în prima fază de analiză a unei concentrări atunci când există o problemă de coordonare în sensul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul privind concentrările economice.
16. Experiența Comisiei acumulată până în prezent a arătat că trecerea de la controlul în comun la cel exclusiv poate necesita în mod excepțional o investigație mai detaliată și/sau adoptarea unei decizii potrivit procedurii complete de analiză. O problemă punctuală în materie de concurență s-ar putea înregistra în cazurile în care fosta societate în comun este integrată în grupul sau în rețeaua acționarului unic cu drept de control rămas, fapt care elimină constrângerile disciplinare exercitate de interesele potențial divergente ale diferiților acționari cu drept de control și ar putea consolida poziția sa strategică pe piață. De exemplu, într-o situație în care întreprinderea A și întreprinderea B controlează în comun o societate în comun C, o concentrare în temeiul căreia A dobândește controlul exclusiv asupra C poate ridica probleme de concurență, atunci când C este un concurent direct al A dacă C și A vor deține o importantă poziție de piață combinată și prin aceasta se micșorează gradul de independență deținut anterior de C⁽²¹⁾. În cazurile în care astfel de situații necesită o analiză atentă, Comisia poate să revină la procedura normală în prima fază de analiză a unei concentrări⁽²²⁾.

17. Comisia poate, de asemenea, să revină la o procedură normală în prima fază de analiză a unei concentrări în cazul în care nici Comisia, nici autoritățile competente ale statelor membre nu au analizat preluarea anterioară a controlului în comun al respectivei societăți în comun.
18. În cazul unor concentrări care corespunde celor descrise la punctul 6, Comisia va decide de la caz la caz dacă, în circumstanțele particulare ale operațiunii respective, creșterea gradului de concentrare al pieței evidențiată de delta IHH justifică analizarea operațiunii în cadrul procedurii normale în prima fază de analiză a concentrării.
19. În cazul în care un stat membru exprimă suspiciuni motivate privind concentrarea notificată în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea copiei notificării sau în cazul în care un terț exprimă suspiciuni motivate în termenul prevăzut pentru astfel de observații, Comisia va reveni la o procedură normală în prima fază de analiză a concentrării.

Cereri de trimitere

20. Procedura simplificată nu se va aplica în cazul în care un stat membru face o cerere de trimitere a unei concentrări notificate în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind concentrările economice sau în cazul în care Comisia acceptă din partea unuia sau a mai multor state membre o cerere de trimitere a unei concentrări notificate în temeiul articolului 22 din Regulamentul privind concentrările economice.

Trimiteri prealabile notificării la cererea părților care fac notificarea

21. Sub rezerva garanțiilor și a excluderilor prevăzute în prezenta comunicare, Comisia poate să aplice concentrărilor procedura simplificată în cazul în care:
- (a) ca urmare a unei cereri motivate efectuate în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul privind concentrările economice, Comisia decide să nu trimită cazul unui stat membru; sau
- (b) ca urmare a unei cereri motivate efectuate în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul privind concentrările economice, cazul este trimis Comisiei.

III. DISPOZIȚII PROCEDURALE

Contacte prealabile notificării

22. Comisia a constatat că aceste contacte prealabile notificării, pe bază de voluntariat, între părțile care fac notificarea și Comisie sunt utile, chiar și în cazurile care aparent nu ridică probleme⁽²³⁾. Experiența Comisiei în ceea ce privește procedura simplificată a arătat că unele cazuri, susceptibile să facă obiectul procedurii simplificate, pot ridica probleme complexe, de exemplu, în ceea ce privește definirea pieței (a

se vedea punctul 8), care ar trebui să fie rezolvate, de preferat, în etapa prealabilă notificării. Astfel de contacte permit Comisiei și părților care fac notificarea să stabilească volumul exact de informații care trebuie furnizate într-o notificare. Contactele prealabile notificării ar trebui inițiate cu cel puțin două săptămâni înainte de data preconizată a notificării. Părțile care fac notificarea sunt încurajate în mod special să stabilească contacte în etapa prealabilă notificării dacă doresc să solicite Comisiei aplicarea procedurii simplificate în situațiile descrise la punctul 6. În temeiul Regulamentului privind concentrările economice, părțile care fac notificarea au dreptul de a notifica o concentrare în orice moment, cu condiția ca notificarea să fie completă. Posibilitatea de a stabili contacte prealabile notificării este un serviciu oferit de Comisie părților care fac notificarea la care acestea pot recurge, pe bază voluntară, pentru a pregăti procedura oficială de analiză a concentrării economice. În sine, deși nu sunt obligatorii, contactele prealabile notificării pot fi extrem de utile atât pentru părțile care fac notificarea, cât și pentru Comisie, pentru determinarea cantității exacte de informații solicitate într-o notificare și, în majoritatea cazurilor, conduc la o reducere semnificativă a informațiilor solicitate.

23. Cu toate acestea, contactele prealabile notificării, în special prezentarea unui proiect de notificare, pot să fie mai puțin utile în cazurile care se încadrează în domeniul de aplicare al punctului 5 litera (b), și anume în cazurile în care nu există piețe declarate⁽²⁴⁾, deoarece părțile nu desfășoară activități comerciale pe aceeași piață a produsului și pe aceeași piață geografică sau pe o piață a produsului aflată în amonte sau în aval față de o piață a produsului pe care își desfășoară activitatea orice altă parte la concentrare. În astfel de circumstanțe, părțile care fac notificarea pot prefera să efectueze imediat notificarea fără să mai înainteze în prealabil un proiect de notificare⁽²⁵⁾.

24. Faptul că nu există piețe declarate trebuie să se dovedească în conformitate cu punctul 8 din prezenta comunicare. Prin urmare, rămâne responsabilitatea părților care fac notificarea să transmită Comisiei toate informațiile necesare pentru a concluziona că operațiunea de concentrare propusă nu generează nicio piață declarată în SEE. Comisia nu va aplica procedura simplificată pe baza punctului 5 litera (b) în cazul în care este dificil să se concluzioneze că operațiunea de concentrare propusă nu generează nicio piață declarată. În astfel de cazuri, Comisia poate să revină la procedura normală și să considere notificarea ca fiind incompletă într-un punct esențial, astfel cum se prevede la punctul 26 din prezenta comunicare.

Publicarea faptului notificării

25. Informațiile care urmează să fie publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*⁽²⁶⁾ la primirea unei notificări includ: numele părților la concentrare, țara de origine a acestora, natura concentrării și sectoarele economice implicate, precum și mențiunea că, pe baza informațiilor furnizate de partea care înaintează notificarea, concentrarea poate face obiectul procedurii simplificate. Părțile interesate au astfel posibilitatea de a prezenta observații, în special privind circumstanțele care ar putea necesita o investigație.

Decizia simplificată

26. În cazul în care Comisia constată că operațiunea de concentrare îndeplinește criteriile pentru aplicarea procedurii simplificate (a se vedea punctele 5 și 6), aceasta adoptă, în mod normal, o decizie ca urmare a procedurii simplificate de analiză. Acest lucru este valabil și pentru cazurile care, în urma unei notificări care face obiectul procedurii complete de analiză, nu ridică nicio problemă de concurență. Prin urmare, concentrarea va fi declarată compatibilă cu piața internă, în termen de 25 de zile lucrătoare de la data notificării, în temeiul articolului 10 alineatele (1) și (6) din Regulamentul privind concentrările economice. Comisia va depune eforturi să adopte o decizie simplificată cât mai curând posibil după expirarea perioadei de 15 zile lucrătoare, în care statele membre pot solicita trimiterea unei concentrări notificate în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind concentrările economice. Cu toate acestea, în perioada rămasă până la împlinirea termenului de 25 de zile lucrătoare, în cazul în care consideră oportun, Comisia poate opta să revină la o procedură normală în prima fază de analiză a unei concentrări și, prin urmare, să inițieze investigații și/sau să adopte o decizie ca urmare a procedurii complete. În astfel de cazuri, Comisia poate, de asemenea, să considere notificarea ca fiind incompletă într-un punct esențial, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, dacă nu a primit o notificare completă.

Publicarea deciziei simplificate

27. Comisia va publica o comunicare privind decizia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, astfel cum procedează și în cazul deciziilor de autorizare adoptate potrivit procedurii complete de analiză. Versiunea publică a deciziei va fi pusă la dispoziție pe site-ul internet al DG Concurență. Decizia adoptată potrivit procedurii simplificate de analiză conține informații cu privire la concentrarea notificată, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la momentul notificării (numele părților, țara de origine a acestora, natura concentrării și sectoarele economice implicate), și o declarație conform căreia concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă deoarece se încadrează într-una sau mai multe dintre categoriile descrise în prezenta comunicare, categoria (categoriile) aplicabilă (aplicabile) fiind identificate în mod explicit.

IV. RESTRICȚII ACCESORII

28. Procedura simplificată nu se aplică în cazurile în care întreprinderile implicate fac o cerere specială pentru evaluarea restricțiilor care sunt direct legate de punerea în aplicare a concentrării și sunt necesare în vederea realizării acesteia.

(1) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

(2) JO C 56, 5.3.2005, p. 32.

(3) Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 395, 30.12.1989, p. 1); versiune corectată JO L 257, 21.9.1990, p. 13.

(4) Cerințele de notificare sunt prevăzute în anexele I și II la Regulamentul (CE) nr. 802/2004 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi („Regulamentul de punere în aplicare”).

(5) Următoarele categorii se aplică în mod alternativ, iar nu cumulativ; astfel, o concentrare notificată care îndeplinește toate criteriile din oricare dintre categoriile menționate la punctul 5 literele (a), (b), (c) sau (d) sau la punctul 6 va fi, în principiu, eligibilă pentru procedura simplificată. O operațiune poate să îndeplinească criteriile aferente mai multor categorii descrise în prezenta comunicare. În consecință, părțile care fac notificarea pot să trimită o notificare a unei operațiuni pe baza mai multor categorii descrise în prezenta comunicare.

(6) Expresia „și/sau” se referă la diversitatea situațiilor reglementate; de exemplu:

— în cazul preluării în comun a unei societăți-țintă, cifra de afaceri care se ia în considerare este cifra de afaceri a acestei ținte (societatea în comun);

— în cazul creării unei societăți în comun căreia societățile-mamă îi cedează activitățile lor, cifra de afaceri care se ia în considerare este cea aferentă activităților cedate;

— în cazul apariției unei noi părți care participă la controlul unei societăți în comun existente, trebuie să se ia în considerare cifra de afaceri a societății în comun și cifra de afaceri aferentă activităților cedate de noua societate-mamă (după caz).

(7) Cifra de afaceri a societății în comun poate să fie stabilită pe baza celor mai recente conturi auditate ale societăților-mamă sau ale societății în comun însăși, în funcție de disponibilitatea conturilor separate pentru resursele combinate ale societății în comun.

(8) Valoarea totală a activelor societății în comun poate să fie stabilită pe baza celui mai recent bilanț contabil încheiat și aprobat al fiecărei societăți-mamă. Termenul „active” include: 1. toate imobilizările corporale și necorporale care urmează să fie transferate societății în comun (între exemplele de imobilizări corporale se numără uzinele de producție, punctele de vânzare cu ridicata sau cu amănuntul și stocul de mărfuri; între exemplele de imobilizări necorporale se numără proprietatea intelectuală, fondul comercial etc.); și 2. orice sumă aferentă unui credit sau orice obligație a societății în comun pe care orice societate-mamă a societății în comun a acceptat să le prelungească sau să le garanteze. În cazul în care activele transferate generează o cifră de afaceri la momentul notificării, nici valoarea activelor și nici cea a cifrei anuale de afaceri nu pot să depășească 100 de milioane EUR.

- (⁹) A se vedea Comunicarea Comisiei privind definirea pieței relevante în sensul dreptului comunitar al concurenței (JO C 372, 9.12.1997, p. 5). Toate trimiterile din prezenta comunicare la activitățile întreprinderilor pe piețe ar trebui înțelese ca activități desfășurate pe piețe aflate pe teritoriul SEE sau pe piețe care cuprind teritoriul SEE, dar care pot fi mai extinse decât teritoriul SEE.
- (¹⁰) O relație pe verticală presupune, în mod normal, că produsul sau serviciul întreprinderii care își desfășoară activitatea pe piața din amonte în cauză constituie o contribuție importantă la produsul sau la serviciul întreprinderii care își desfășoară activitatea pe piața din aval; a se vedea Orientările Comisiei privind evaluarea concentrărilor neorizontale în conformitate cu Regulamentul Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO C 265, 18.10.2008, p. 6), punctul 34.
- (¹¹) A se vedea nota de subsol nr. 9.
- (¹²) Pragurile relațiilor pe orizontală și pe verticală se aplică oricărei definiții alternative plauzibile a pieței produsului și a pieței geografice care ar putea fi avută în vedere într-un anumit caz. Este important ca definițiile piețelor furnizate în notificare să fie suficient de precise pentru a justifica aprecierea conform căreia pragurile în cauză nu sunt respectate și ca toate definițiile alternative plauzibile ale piețelor care ar fi putut fi avute în vedere să fie menționate (inclusiv piețele geografice mai restrânse decât cele naționale).
- (¹³) A se vedea nota de subsol nr. 10.
- (¹⁴) A se vedea nota de subsol nr. 12.
- (¹⁵) IHH se calculează prin însumarea pătratelor cotelor de piață individuale ale tuturor întreprinderilor de pe piață; a se vedea Orientările Comisiei privind evaluarea concentrărilor orizontale în temeiul Regulamentului Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO C 31, 5.2.2004, p. 5) punctul 16. Cu toate acestea, pentru a calcula delta IHH care rezultă din concentrare, este suficient să se scadă din pătratul sumei cotelor de piață ale părților la concentrare (cu alte cuvinte, pătratul cotei de piață a entității rezultate în urma fuzionării) suma pătratelor cotelor de piață individuale ale părților (întrucât cotele de piață ale tuturor celorlalți concurenți de pe piață rămân neschimbate și, prin urmare, nu influențează rezultatul ecuației). Cu alte cuvinte, delta IHH se poate calcula doar pe baza cotelor de piață ale părților la concentrare, fără a fi necesar să se cunoască valoarea cotelor de piață ale vreunor concurenți de pe piață.
- (¹⁶) A se vedea nota de subsol nr. 12.
- (¹⁷) Ca în cazul tuturor celorlalte notificări, Comisia poate revoca decizia adoptată potrivit procedurii simplificate de analiză dacă aceasta se bazează pe informații incorecte, pentru care este responsabilă una dintre întreprinderile implicate [articolul 6 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind concentrările economice].
- (¹⁸) A se vedea Orientările Comisiei privind evaluarea concentrărilor orizontale în temeiul Regulamentului Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO C 31, 5.2.2004, p. 5), în special punctul 20.
- (¹⁹) Piețele produsului sunt piețe învecinate aflate în strânsă legătură atunci când produsele sunt complementare între ele sau atunci când aparțin aceleiași game de produse cumpărate, în general, de același grup de clienți pentru aceeași întrebuintare finală.
- (²⁰) A se vedea Orientările Comisiei privind evaluarea concentrărilor neorizontale în conformitate cu Regulamentul Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO C 265, 18.10.2008, p. 6), în special punctul 25 și secțiunea V.
- (²¹) Cazul COMP/M.5141, KLM/Martinair, 17.12.2008, considerentele 14-22.
- (²²) Cazul COMP/M.2908, Deutsche Post/DHL, 18.9.2002.
- (²³) A se vedea „Cele mai bune practici ale DG Concurență privind controlul comunitar în materie de concentrări” („cele mai bune practici”), disponibile la adresa: <http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/proceedings.pdf>
- (²⁴) Pentru definiția piețelor reportate, a se vedea secțiunea 6.2 din formularul simplificat CO (anexa II la Regulamentul de punere în aplicare).
- (²⁵) Din perspectiva celor mai bune practici, Comisia încurajează părțile să transmită în prealabil o cerere pentru desemnarea unei echipe responsabile de caz în cadrul DG Concurență.
- (²⁶) Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul privind concentrările economice.